

"ஞானத்தின் மூன்றாவது கண் (புத்தி தீட்சண்யம் / விவேகம்)
தான் வாழ்க்கையில் சுகம் மற்றும் சாந்திக்கான ஆதாரம் "

பாடல் -

இன்று இருளில் இருக்கிறோம் நாம் மனிதர்கள் ...

ஓம் சாந்தி.

நாம் மனிதர்கள் இருளில் இருக்கிறோம் என்று பாடலில் கேட்டீர்கள். ஆனால் இன்றோ நாம் மிகவும் ஒளிமயமான வாழ்க்கையில் இருக்கிறோம், எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று உலகம் நினைக்கிறது. சந்திரன் வரை சென்றடைய முடியும், ஆகாயம், நட்சத்திரங்களைச் சுற்றி வர முடியும். இன்று மனிதன் என்ன தான் செய்ய முடியாது? எனவே இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் பார்த்து மனிதர்கள் நாம் மிகவும் ஒளிமயமான வாழ்க்கையில் வந்து விட்டோம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இருந்தும் பாடலில் நாம் இருளில் இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் அந்த இருள் எந்த விஷயத்தினுடையது? எப்பொழுது இந்த அளவு தேடுகிறார்கள், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் வரையிலும் செல்வதற்கான துணிவைக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அனைத்தும் இருந்தும் எந்தவொன்று வாழ்க்கையில் வேண்டுமோ, எந்த வாழ்க்கை சுகம் மற்றும் சாந்தியால் நிரம்பியிருக்க வேண்டுமோ அது இல்லை. அந்த விஷயத்தில் மனிதன் உயர்ந்த நிலையை சென்றடையவில்லை தான் இல்லையா? வாழ்க்கையில் சுகம், சாந்திக்குப் பதிலாக இன்னும் அதிகமாக துக்கம், அசாந்தி அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது என்றால், இதன் மூலம் எது மனிதனுக்கு வேண்டுமோ அதில் கீழே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள், அதன் இருளில் இருக்கிறார்கள் என்று நிரூபணம் ஆகிறது. இப்பொழுது பாருங்கள் வீட்டில் அமர்ந்து கொண்டு இங்கு பார்க்கிறார்கள், அங்கு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலி இந்த

அனைத்தும் இருக்கிறது, ஆனால் இருந்தும் வாழ்க்கையில் சுகம், சாந்தி வேண்டும் என்று சொல்கிறோம், அது இல்லை தான் இல்லையா? அதன் இருள் தான் இருக்கிறது. எனவே இன்று மனிதன் இருளின் இருக்கிறான் என்று கூறுகிறார்கள். இன்று பாருங்கள், நோய்களுக்காக எத்தனை சிகிச்சை, எத்தனை மருந்துகள் ஆகியவை வெளியாகி இருக்கின்றன. ஆனால் நோயோ இருந்தும் அதிகரித்துக் கொண்டே தான் இருக்கிறது என்றால் நம்மை பொருத்தளவில் துக்கம், அசாந்தி அதிகரித்துக் கொண்டே தான் இருக்கிறது, எனவே இப்பொழுது நீ வா என்று அழைக்கிறார்கள். யாரை அழைக்கிறார்கள்? இதற்காக எந்தவொரு மனிதனை அழைப்பதில்லை, பரமாத்மாவை தான் அழைக்கிறார்கள். மனிதனிடமோ கொடுப்பதற்காக ஒன்றுமே இல்லை. நாம் அனைவரும் மனிதர்கள் என்று எப்பொழுது கூறுகிறார்களோ அதில் சாது, சன்னியாசிகள், மகாத்மா ஆகிய அனைவரும் வந்து விடுகிறார்கள். யாரைப் பற்றி இவர் நம்மை கரை சேர்த்து விடுவார் என்று நினைக்கிறோமோ அவரும் ஒரு மனிதன் தான், மேலும் அனைத்து மனிதர்களும் இருளில் இருக்கிறார்கள் எனவே எந்தவொன்று நமக்கு தேவையோ அது கிடைக்க முடிவதில்லை. பிறகு பரமாத்மாவை அழைக்கிறோம், மேலும் கண்ணில்லாத குருடன் எனக்கு ஊன்றுகோல் நீ! என்று பாடவும் செய்கிறோம். ஆனால் எந்த விஷயத்தில் குருடன்? பார்ப்பதற்காக கண்கள் இல்லை என்று அப்படி இல்லையே? இந்த பதார்த்தங்களை மற்றும் அனைத்து விஷயங்களையும் பார்ப்பதற்காக இந்த கண்களோ இருக்கவே இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கண் இல்லை அதைத் தான் ஞானக் கண் என்று கூறுவது. வாழ்க்கையில் முழுமையான சுகம் மற்றும் சாந்தி எப்படி வர முடியும் என்ற அந்தக் கண் மற்றும் புத்தி தீட்சண்யம் / விவேகம் இல்லை. ஆனால் அந்த ஞானக்கண் உடலில் எங்கிருந்தாவது வெளியாகாது. தேவதைகளின் படங்களில் ஓவியர்கள் மூன்றாவது கண் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் மூன்று கண் உள்ள மனிதர்கள் எப்பொழுதோ இருந்தார்கள் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரி மூன்று கண் உள்ள மனிதனோ இருப்பதில்லை. இந்த அனைத்துப் படங்களில் இருக்கும் அலங்காரங்களின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவதையாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் மூன்று கண் உள்ளவர்களே யாரும் கிடையாது. மனிதன் தான் தேவதை மற்றும் மனிதனே அசுரன் ஆகிறான். அது மனிதனின் தகுதி, மற்றபடி யாரோ மனிதனின் உடல் அமைப்பை மாற்றி விடுகிறார். அதன் காரணமாக யாருக்காவது நான்கு கைகள் வந்து விடுகின்றன மற்றும் மூன்று கண்கள் வந்து விடுகின்றன என்று அப்படி இல்லை அல்லது யாராவது அசுரனாக இருக்கிறார் என்றால், அவரில் உடல் அமைப்பில் வித்தியாசம் வந்து விடும் என்றல்ல. எப்பொழுது மனிதன் தகுதியற்றவனாக ஆகிவிடுகிறான் என்றால் அசுரன் என்று கூறப்படுகிறார். மேலும் தகுதியில் எப்பொழுது அனைத்து குணங்கள் நிரம்பிய, 16 கலைகள் முழுமையான, சம்பூர்ண நிர்விகாரியாக இருக்கிறார் என்றால் அவர் தேவதை மற்றபடி உடல் அமைப்பில் வித்தியாசம் ஏற்படுவதில்லை. அவருடைய தகுதியில் வித்தியாசம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதைத்

தான் தூய்மையானவர் மற்றும் தூய்மையற்றவர் என்று கூறினாலும் அல்லது குணம், அவகுணம் நிரம்பியவர் என்று கூறினாலும் அல்லது பிரஷ்டாச்சாரம், சிரேஷ்டாச்சாரம் என்று கூறினாலும் சரிதான். இந்த அனைத்து வார்த்தைகளும் கடைபிடிப்பதின் ஆதாரத்தில் இருக்கிறது.

நான்கு கைகளுக்கும் அர்த்தம் இருக்கிறது - இரண்டு கைகள் பெண்ணின் உடையது, இரண்டு கைகள் ஆணின் உடையது. எப்பொழுது ஆண், பெண் தூய்மையாக இருக்கிறார்கள் என்றால் நான்கு புஜங்கள் உள்ள இரட்டை கிரீடம் அணிந்த ரூபத்தை அணிந்த இராஜ்ஜியத்தின் சிம்பள் (அடையாளகுறி) ஆகக் காண்பிக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இராஜ்ஜியம் எப்பொழுது இருந்ததோ அப்பொழுது அனைத்து ஆண்கள், பெண்கள் சுகமானவர்களாக இருந்தார்கள். அதைத் தான் நான்கு புஜங்கள் ரூபத்தில் காண்பிக்கிறார்கள். இராவணனுக்கு பத்து தலை காண்பிக்கிறார்கள். அதற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. பத்து தலை உள்ள மனிதன் யாரும் இருப்பதில்லை. இதுவும் விகாரங்களின் அடையாளம். எப்பொழுது தூய்மையற்ற இல்லறம் இருக்கிறது என்றால் 5 விகாரங்கள் மனைவியினுடையது, மேலும் 5 விகாரங்கள் கணவினுடையது, இரண்டையும் சேர்த்து 10 தலைகள் காண்பித்திருக்கிறார்கள். எப்பொழுது ஆண், பெண் தூய்மையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் உலகம் துக்கமானதாக இருக்கிறது. மேலும் எப்பொழுது ஆண், பெண் தூய்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் உலகம் சுகமானதாக இருக்கிறது. எப்பொழுது மனிதன் தூய்மையாக இருக்கிறான் என்றால் இயற்கையான ஆரோக்கியம் மேலும் அவருடைய உடல் அமைப்பு, இலட்சணங்கள், இயற்கையான அழகு ஆகியவற்றில் வேற்றுமை வந்து விடுகிறது. மற்றபடி அதில் மூன்று கண்கள் அல்லது 10 பத்து தலைகளின் உடல் அமைப்பு இருக்கும் என்பதில்லை.

இது ஞானத்தின் கண் என்று தந்தை கூறுகிறார். இந்த ஞானத்தின் கண் மூலமாகத் தான் நிரந்தர சுகம், சாந்தியை அடைய முடியும். இங்கோ அனைத்து மனிதர்களும் கண்டுபிடித்து கண்டுபிடித்தே களைப்படைந்து விட்டார்கள். எவ்வளவு கண்டுபிடிக்கிறார்களோ அந்த அளவே துக்கம் அசாந்தி அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாருங்கள், சுகத்திற்காகத் தான் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் மூலம் உருவாகும் பொருட்கள் இன்னும் அதிகம் துக்கம் கொடுப்பவைகளாக இருக்கின்றன. இந்த அணுகுண்டுகள் ஆகிய என்னென்ன பொருட்களை கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள், ஆனால் இதே அறிவியலை ஒருவேளை நல்ல முறையில் உபயோகத்தில் கொண்டு வந்தோம் என்றால், அனேக பொருட்களிலிருந்து சுகம் கிடைக்க முடியும். ஆனால் விநாஷ நேரத்தில் விபரீத புத்தி இருக்கிறது இல்லையா, எனவே அந்த புத்தி மூலம் செய்யும் காரியங்களே தவறாகத் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நடக்கும் நேரமே விநாஷத்திற்கானது, எனவே புத்தி தவறான காரியம் தான் செய்கிறது, உலகத்தின் அழிவிற்கானதைத் தான் யோசிக்கிறது. எனவே தான் விநாஷ நேரத்தில் விபரீத புத்தி என்று கூறுகிறார்கள். யாரிடமிருந்து விபரீத புத்தி? பரமாத்மாவிடமிருந்து. இப்பொழுது யாருக்குமே பரமாத்மா மேல் அன்பு இல்லை. அனைவருக்கும் மாயாவுடன் அன்பு ஏற்பட்டு விட்டது.

சிலர் நாம் இந்தக் கண்களால் என்னென்ன பார்க்கிறோமோ அது மாயா, இந்த உடலும் மாயா, இந்த உலகமும் மாயா, இந்தப் பணம் செல்வமும் மாயா என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இதை மாயா என்று கூற முடியாது. பணம், செல்வமோ தேவதைகளிடமும் இருந்தது. தேவதைகளுக்கும் உடல் இருந்தது, மேலும் உலகத்திலோ தேவதைகளும் இருந்தார்கள், பிறகு அது மாயாவாக இருந்ததா என்ன? இல்லை. மாயா என்று ஐந்து விகாரங்களை கூறப்படுகிறது. விகாரம் தான் மாயா. மேலும் இந்த மாயா தான் துக்கம் கொடுக்கிறது, மற்றபடி பணம், செல்வம் ஆகியவை ஏதோ துக்கம் கொடுக்கும் பொருள் அல்ல. செல்வமோ சுகத்திற்கான சாதனம், ஆனால் அந்த செல்வத்தையும் தூய்மையற்றதாக யார் ஆக்கியது. ஐந்து விகாரங்கள் (மாயா) ஆக்கியது. எனவே மாயா என்ற விகாரங்களின் காரணமாக ஒவ்வொரு பொருளும் துக்கத்தின் காரணமாகிவிட்டது. இப்பொழுது செல்வத்திலிருந்தும் துக்கம், உடல் மூலமாகவும் துக்கம், ஒவ்வொரு பொருள் மூலமாக இப்பொழுது துக்கம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு பொருளிலும் இப்பொழுது மாயா பிரவேசம் ஆகிவிட்டது. எனவே தந்தை கூறுகிறார், இப்பொழுது இந்த மாயாவை வெளியேற்றுங்கள். பிறகு உனக்கு இந்த உடல் மூலம், செல்வம் மூலம் மேலும் இந்த உலகத்திலிருந்து எப்பொழுதும் சுகம் கிடைக்கும். எப்படி தேவதைகளுக்கு கிடைத்ததோ அந்த மாதிரி கிடைக்கும்.

மாயாவிடமிருந்து பாதுகாப்பாக ஆவது என்றால் உடலை விட்டு விலகிச் சென்று விடுவது என்றல்ல அல்லது நாம் இந்த உலகத்திலேயே வரக்கூடாது என்பதும் அல்ல. இந்த உலகமே மாயா என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள் அல்லது உலகம் ஒரு பொய்யானது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் உலகம் பொய்யானது அல்ல, உலகமோ அனாத், இது பொய்யானதாக ஆக்கப்பட்டது. விகாரங்களின் காரணமாக மனிதர்கள் துக்கமானவர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த உலகத்தைத் தூய்மையாக்க வேண்டும். இந்த உலகம் தூய்மையாக இருந்தது, அந்த தூய்மையான உலகத்தில் தேவதைகள் இருந்தார்கள், அவர்களும் இதே உலகத்தின் மனிதர்களாக இருந்தார்கள். தேவதைகள் உலகம் என்று மேலே எங்கேயும் தனியாக இல்லை, நாம்

மனிதர்களே எப்பொழுது தேவதைகளாக இருந்தோமோ அப்பொழுது அந்த உலகத்தை சொர்க்கம் மற்றும் ஹெவன் என்று கூறினார்கள். நாம் மனிதர்களே சொர்க்கவாசியாக இருந்தோம். அதாவது அந்த நேரம் சொர்க்கம் இருந்தது. மேலும் நம்முடைய தலைமுறை சொர்க்கத்திலிருந்து தொடங்கி வருகிறது. எனவே இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் புரிந்து கொண்டு இப்பொழுது மாயாவை அழிக்க வேண்டும். அதாவது விகாரங்கள் மேல் வெற்றி அடைய வேண்டும், ஏனென்றால், செல்வமும் இப்பொழுது விகார காரியங்கள் மூலம் கிடைத்த காரணத்தினால் அதன் மூலமாகவும் துக்கம் ஏற்படுகிறது. உடலும் விகாரங்களின் காரணமாக நோய் வருகிறது. அகால மரணம் ஏற்படுகிறது. அதன் மூலம் துக்கம் கிடைக்கிறது. இல்லை என்றால் நம்முடைய உடலில் ஒருபொழுதும் நோய் இருந்ததில்லை, ஒருபொழுதும் அகால மரணம் ஏற்பட்டதில்லை. ஏனென்றால் தூய்மையின் பலத்தினால் உருவாக்கப்பட்டதாக இருந்தது. இப்பொழுதோ உடல் விகாரங்களினால் உருவாக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அதன் மூலம் துக்கம் கிடைக்கிறது. இப்பொழுது இந்த துக்கங்களை அகற்றுவதற்கு மேலும் உலகை சுகமானதாக ஆக்குவதற்காக அவரை (பரமாத்மாவை) அழைக்கிறார்கள். எனவே இப்பொழுது பாருங்கள். தந்தை நமக்கு ஞானத்தின் கண் (விவேகம்) கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார், அதை புத்தியில் தாரணை செய்ய வேண்டும். இந்த ஞானத்தின் மூன்றாவது கண் பிராமணர்கள் நம்மிடம் இருக்கிறது, தேவதைகளிடம் இருப்பதில்லை. முன்பு நாம் சூத்திரனாக இருந்தோம், சூத்திரன் என்றால் விகாரி, இப்பொழுது விகாரியிலிருந்து தூய்மையான மார்க்கத்தில் நமது காலை வைத்திருக்கிறோம். எனவே நாம் பிராமணன் ஆகிவிட்டோம். பிராமணர்களுக்குத் தான் மூன்றாவது கண் இருக்கிறது. மேலும் தேவதைகள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அது பிராப்தி ஆகும். தேவதைகளுக்கு ஞானத்தின் கண் அவசியம் இல்லை. எனவே சங்கு, சக்கரம், கதா, தாமரை மலர் ஆகிய இந்த அனைத்து அலங்காரங்களும் பிராமணர்களுடையதே அன்றி தேவதைளுடையது அல்ல.

இந்த சங்கும் ஞானத்தினுடையது, ஆனால் பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் இந்த பொருட்களை ஸ்தூலமாக வைத்து விட்டார்கள். கதா என்றால் ஐந்து விகாரங்களின் மேல் நாம் வெற்றி அடைந்து இருக்கிறோம். சக்கரம் நான்கு யுகங்களைக் குறிப்பது. நாம் முதலில் தேவதைகளாக இருந்தோம், பிறகு எப்படி கீழே வந்தோம், இப்பொழுது மீண்டும் தந்தை வந்திருக்கிறார் உயர்ந்த நிலைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக. இந்த முழு சக்கரத்தையும் இப்பொழுது நாம் முடித்து விட்டோம். இது தான் சுயதரிசன சக்கரம் அதாவது சுயத்தை இந்த சக்கரத்தில் பார்த்தோம். சிலர் இந்த உலகம் எப்படி பழையதாக ஆனது என்றும் கூறுகிறார்கள். அட, இதுவோ நியமம். காலம் செல்ல செல்ல பழையதாகத்தான் ஆகும். எப்பொழுது பழையதாக ஆனதோ அப்பொழுது புதியது உருவாக்கப்படும். இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பொருளிற்கும், ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் எப்படி எப்படி நியமம் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே இப்பொழுது நாம் முயற்சி செய்து உயர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும். புதியதாக ஆக வேண்டும். மற்றபடி எப்பொழுது தந்தை இருந்தார் என்றால் ஏன் நம்மை கீழே விழ விட்டார் என்று கூற முடியாது. அவர் எங்கே விழ விட்டார், ஆனால் ஒருவேளை நாம் கீழே விழவில்லை என்றால், மேலே கொண்டு செல்வதற்கு தந்தை எப்படி வர முடியும்? கீழே விழுந்து விட்டோம் அதனால் தானே வந்திருக்கிறார். தூய்மையில்லாதவர்களை தூய்மைபடுத்துபவர் என்று அவருடைய மகிமை இருக்கிறது, ஒருவேளை தூய்மை யற்றவராக ஆகவே இல்லை என்றால் தூய்மைபடுத்துபவர் என்று அவரை எப்படிச் கூற முடியும்? எனவே தூய்மையற்றவராக ஆக வேண்டும், பிறகு தூய்மையானவராக ஆக வேண்டும், பிறகு தூய்மையானவரிலிருந்து தூய்மையற்றவர் ஆக வேண்டும். இது தான் முழுச் சக்கரம், எனவே இந்த சக்கரத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் தன்னை தூய்மையற்றவரிலிருந்து தூய்மையானவராக ஆக்க வேண்டும், பூஜைக்குரியவராக ஆக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் நமக்கும் மகிமை இருக்கும். ஆகுபவர் மற்றும் ஆக்குபவரின் மகிமை பாடப்படும். இதில் ஆகுபவர் மற்றும் ஆக்குபவர் என்று இருவர்கள் தேவையாக இருக்கின்றனர். ஆகுபவரும் அவரே, ஆக்குபவரும் அவரே என்று அப்படி எப்படி இருக்க முடியும். ஆதமா தான் பரமாத்மா ஆகிறது பரமாத்மா தான் ஆதமா ஆகிறார் என்று அப்படியில்லை. ஆகுபவர் வேறு மற்றும் ஆக்குபவர் வேறு. எனவே இந்த விஷயங்களில் ஒருபொழுதும் குழப்பம் அடையக்கூடாது. நாம் ஆக வேண்டும், உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும், முயற்சி செய்ய வேண்டும். தந்தை வந்து யதார்த்த முயற்சி என்றால் என்ன என்பதின் அறிவைக் கொடுக்கிறார். உயர்ந்த பிராப்திக்கான முயற்சியாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இப்பொழுது கற்றுக் கொடுக்கிறார். இவ்வளவு காலமும் நமக்கு யாருமே அந்த முயற்சியை கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. ஏனென்றால் கற்றுக் கொடுக்கும் அவர்கள் அனைவருமே வாழ்க்கை சுழற்சியில் இருக்கிறார்கள் இல்லையா? உயர்ந்த நிலைக்கு தூக்கி விடுபவரும் இப்பொழுது வந்திருக்கிறார். மேலும் வந்து உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்வதற்கான முயற்சியை இப்பொழுது கூறுகிறார். அதை நாம் எந்தளவு தாரணை செய்வோமோ அந்த அளவு பிராப்தியை அடைகிறோம். எனவே இந்த அனைத்து ஞானமும் புத்தியில் இருக்கிறது, அதற்காக நமக்கு என்ன உழைப்பு மற்றும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதின் கவனமும் வைக்க வேண்டும். மற்றபடி சக்கரமோ அதன் நேரப்படி நகர்ந்து சென்று கொண்டு தான் இருக்கும். இப்பொழுது தந்தை அந்த மாதிரியான உயர்ந்த காரியம் செய்வதற்காக வந்திருக்கிறார் என்றால், அதனுடைய முழு லாபத்தையும்

எடுக்க வேண்டும். மற்றபடி ஏசு கிறிஸ்து, புத்தர் ஆகியவர்கள் வந்து சில காரியங்கள் செய்தார்கள், அந்தக் காரியங்கள் வேறு, அது நமது இறங்கும் கலையின் காலத்தில் இருந்தது. இப்பொழுதோ ஏறும் கலைக்கான நேரம் என்றால், நேரத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த நேரம் அனைத்து ஆத்மாக்களையும் திருப்பி அழைத்துச் செல்வதற்கான மற்றும் உயர்ந்த நிலைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கான நேரமாகும். அந்த மத ஸ்தாபகர்களோ வருவதே துவாபர் யுகத்திலிருந்து தான். மேலும் அடுத்து வரும் கலியுகம் கீழே கொண்டு தான் செல்லும். எனவே அவர்களும் கீழே வந்து தான் ஆக வேண்டும், தூய்மையானவர்கள் தூய்மையற்றவர்களாக ஆகத் தான் வேண்டும். எனவே அவர்களை தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர்கள் என்று கூற முடியாது. இவர் ஒருவர் தான் வந்து தூய்மையில்லாதவர்களை தூய்மை யாக்குகிறார். மேலும் அனைத்து ஆத்மாக்களை கதி, சத்கதிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். எனவே அந்த ஒருவரின் பொறுப்பாகவே ஆகிவிட்டது. யாராவது எவ்வளவு பெரிய மகான் ஆத்மாவாக இருந்தாலும் முதலில் தூய்மையாக வருகிறார்கள், பிறகு அவர்களும் கீழே செல்லத் தான் வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த காலச் சக்கரத்தில் அவர்கள் வருவதற்கான நேரமும் அந்த மாதிரியானது. எனவே அவர்களும் கீழே இறங்கி செல்லத் தான் வேண்டும். தன்னுடைய நியமத்தின் அனுசாரம் அனைவரும் தன்னுடைய அந்த காலச் சக்கரத்தை கடந்து செல்லத் தான் வேண்டும். எனவே இப்பொழுது உயரே ஏறுவதற்கான நேரம் மேலும் உயரே செல்ல வைப்பதற்கு பொறுப்பாளர் ஒரே ஒருவர் தான். எனவே நாம் இப்பொழுது அந்த செளபாக்கியத்தை தந்தையிடமிருந்து பெற வேண்டும். நல்லது. இப்பொழுது உங்களுக்கு இங்கே மிகுந்த வருமானம் ஆகிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஒன்றிலிருந்து நூறு மடங்கு, ஆயிரம் மடங்கு தங்களுடைய வருமானத்தை சேமித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். யார் உற்சாகத்துடன் செய்கிறார்களோ அந்த உற்சாகத்திற்கும் பலன் கிடைக்கிறது. யார் நிர்பந்தத்தில் செய்கிறார், நொந்து போய் கடினமாக செய்கிறார் அல்லது யாராவது வெளிப்பகட்டிற்காக செய்கிறார் என்றால், அவருக்கு அதே கணக்கின் படி கிடைக்கிறது. சிலருடைய மனதில் நான் இதைச் செய்தேன், இதைச் செய்தேன் என்று அனைவரும் பார்க்க வேண்டும், தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். சிலர் தானத்தையும் வெளிப்பகட்டுக்காக செய்கிறார்கள், நான் தானம் செய்வது அனைவருக்கும் தெரிய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். பிறகு செய்த அந்த தானத்தின் சக்தி பாதியோ அகன்று விடுகிறது. எனவே குப்தமாக செய்யும் தானத்திற்கு மிகுந்த மகத்துவம் இருக்கிறது. அதில் சக்தி உருவாகிறது. அதனுடைய கணக்கும் அதிகம் கிடைக்கிறது. மேலும் அதை வெளிப்படுத்துவதினால் அதன் கணக்கு குறைந்து விடுகிறது. எனவே செய்வதற்கும் முறை இருக்கிறது. உயர்ந்த நிலையில், அடுத்த நிலையில், தாழ்ந்த நிலையில் செய்வதிலும் கணக்கு இருக்கிறது. எனவே எப்படி நாம் நம்முடைய காரியங்களை சிரேஷ்டமாக ஆக்குவது, மேலும் நம்முடைய பாக்கியம் உயர்ந்ததாக ஆவதற்காக எந்தப் பக்கம் செய்ய வேண்டும். மேலும் அதைச் செய்வதற்கும் முறை வேண்டும். ஒருவேளை அந்த மாதிரி நல்ல முறையோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றால், அவசியம் உயர்ந்த எதிர்காலம் உருவாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. நல்லது.

பாப்தாதா மற்றும் மம்மாவின் மிக இனிமையான மிக நல்ல மற்றும் உண்மையான குழந்தைகளுக்காக அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம்.

வரதானம் :

தந்தைக்குச் சமமாக எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட உள்உணர்வு வைக்கும் மாஸ்டர் உலகிற்கு நன்மை செய்பவர் ஆகுக.

எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட உள்உணர்வு என்றால் அனைத்து ஆத்மாக்களுக்காக நன்மை பயக்கும் உள் உணர்வு வைப்பது என்பது தான் மாஸ்டர் உலகிற்கு நன்மை செய்பவர் ஆவது. தன்னுடைய மற்றும் தன்னுடைய எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்பாளர் ஆகியிருக்கும் ஆத்மாக்களின் நன்மைக்காக மட்டும் இல்லை, ஆனால் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்பட வேண்டும் என்ற உள் உணர்வு இருக்க வேண்டும். யார் தன்னுடைய முன்னேற்றத்தில், தன்னுடைய பிராப்தியில், தனக்காக திருப்தியாகி நடந்து கொள்கிறாரோ அவர் தனக்கு நன்மை செய்பவர். ஆனால் யார் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட உள் உணர்வு வைத்து எல்லைக்கப்பாற்பட்ட சேவையில் பிஸியாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை தந்தைக்கு சமமான மாஸ்டர் உலகிற்கு நன்மை செய்பவர்கள் என்று கூறுவோம்.

சுலோகன் :

இகழ்ச்சி - புகழ்ச்சி, மரியாதை - அவமரியாதை, லாபம் - நஷ்டத்தில் சமமாக இருப்பவர் தான் யோகி ஆத்மா.